

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 86/16
Luxembourg, 7. september 2016

Sodba v zadevi C-310/15
Vincent Deroo-Blanquart/Sony Europe Limited

Prodaja računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo ne pomeni nepoštenih poslovnih praks

Poleg tega nenavedba cene vsakega dela vnaprej nameščene programske opreme ne pomeni zavajajoče poslovne prakse

V. Deroo-Blanquart je leta 2008 v Franciji kupil prenosni računalnik znamke Sony, opremljen z vnaprej nameščeno programsko opremo (in sicer z operacijskim sistemom Microsoft Windows Vista in številnimi aplikacijami). V. Deroo-Blanquart je ob prvi uporabi tega računalnika zavrnil podpis „licenčne pogodbe za končne uporabnike“ (LPKU) za operacijski sistem in je družbo Sony prosil za vračilo dela nakupne cene, ki ustreza strošku vnaprej nameščene programske opreme. Družba Sony je zavrnila to vračilo, vendar je V. Deroo-Blanquartu predlagala preklic prodaje in vračilo celotne nakupne cene, to je 549 EUR, z vrnitvijo vse kupljene opreme.

V. Deroo-Blanquart je ta predlog zavrnil in družbo Sony tožil za plačilo 450 EUR iz naslova pavšalnega nadomestila za vnaprej nameščeno programsko opremo in 2500 EUR za škodo, ki jo je utrpel zaradi nepoštenih poslovnih praks. Direktiva Unije¹ namreč prepoveduje nepoštenih poslovnih praks, ki izkrivljajo ekonomsko obnašanje potrošnikov in ki so v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti, kot so med drugim zavajajoče poslovne prakse in agresivne poslovne prakse.

Francosko Cour de cassation, ki mu je ta spor predložen v odločanje, Sodišče sprašuje, prvič, ali poslovna praksa prodaje računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo brez možnosti potrošnika, da kupi isti model računalnika brez vnaprej nameščene programske opreme, pomeni nepošteno poslovno prakso, in drugič, ali v okviru skupne ponudbe prodaje računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo nenavedba cene vsakega dela te programske opreme pomeni zavajajočo poslovno prakso.

Sodišče v sodbi z današnjega dne v odgovor na prvo vprašanje meni, da **prodaja računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo ne pomeni nepoštenih poslovnih praks** v smislu Direktive 2005/29, **saj taka praksa ni v nasprotju z zahtevami poklicne skrbnosti in ne izkrivlja ekonomskega obnašanja potrošnikov**. Nacionalno sodišče bo moralo presoditi ta vidik ob upoštevanju posebnih okoliščin zadeve.

Sodišče je tako najprej ugotovilo, da prodaja takih opremljenih računalnikov lahko izpolnjuje zahteve poklicne skrbnosti ob upoštevanju tega, (1) da prodaja računalnikov družbe Sony z vnaprej nameščeno programsko opremo izpolnjuje pričakovanja velikega dela potrošnikov, ki imajo raje nakup tako opremljenega računalnika, ki ga lahko takoj uporabijo, kot ločen nakup računalnika in programske opreme, (2) da je pooblaščen prodajalec družbe Sony pred nakupom računalnika V. Deroo-Blanquarta ustrezno seznanil z obstojem vnaprej nameščene programske opreme in z natančnimi značilnostmi vsakega dela programske opreme ter (3) da je družba Sony po nakupu ob prvi uporabi računalnika V. Deroo-Blanquartu ponudila možnost, da podpiše LPKU ali pa da zahteva preklic prodaje. Tudi ta vidik bo moralo preveriti nacionalno sodišče.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL 2005, L 149, str. 22).

Dalje, Sodišče z opozorilom, da so informacije, ki so pred sklenitvijo pogodbe zagotovljene glede pogodbenih pogojev in posledic navedene sklenitve, temeljnega pomena za potrošnike, ugotavlja, da bo moralo nacionalno sodišče ugotoviti, ali je bila v primeru, v katerem je bil potrošnik pred nakupom seznanjen s tem, da ta model računalnika ni bil tržen brez vnaprej nameščene programske opreme, in da je zato načeloma lahko prosto izbral model računalnika druge znamke s podobnimi tehničnimi značilnostmi, ki se prodaja brez programske opreme, sposobnost tega potrošnika sprejeti poslovno odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev znatno zmanjšana.

Glede drugega vprašanja Sodišče opozarja, da se poslovna praksa šteje za zavajajočo, če izpusti bistveno informacijo, ki jo povprečni potrošnik potrebuje za sprejetje poslovne odločitve ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, in s tem povzroči ali bi utegnila povzročiti, da povprečni potrošnik sprejme poslovno odločitev, ki je sicer ne bi sprejel. V okviru skupne ponudbe prodaje računalnika z vnaprej nameščeno programsko opremo Sodišče meni, da nenavedba cene vsakega dela te programske opreme ne more niti preprečiti potrošniku, da sprejme poslovno odločitev ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, niti ne more povzročiti, da sprejme poslovno odločitev, ki je drugače ne bi sprejel. **Cena vsakega dela te programske opreme tako ne pomeni bistvene informacije, zato nenavedbe cene vsakega dela vnaprej nameščene programske opreme ni mogoče šteti za zavajajočo poslovno prakso.**

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793